

kan fortolkes derhen, at en saadan Tilspøining skulde være nødvendig. — Med Hensyn til § 13, da ere de forskjellige Forslag, der ere stillede dertil, vigtigere. Den Løn, der i denne Paragraph sættes for Kjøbstadslærerne, har Udvalget meent maatte kunne ansættes efter hvad der præsteres, indtil 36 Timers ugentlig Underviisning, saaledes, at man for denne Løn ikke skulde kunne paalægge dem flere Timers Underviisning ugentlig end det angivne Tal. Det næste Forslag gaaer kun ud paa at forhøje det Minimum, der er sat for Halvdelen af Lærerne, fra 125 til 150. Udvalget har meent, at, ligesom i det tidligere Udkast fra forrige Sommer, Minimum var sat til Halvdelen af Maximum, saaledes kunde det ogsaa ansees passende her, at dette Minimum isædedesfor 125 blev 150, der er Halvdelen af Maximum af den Løn, der er bestemt i Penge for Lærerne. Det næste Forslag gaaer ud paa, at andet Stykke skal gaae ud. Det andet Stykke i Paragraphen bestemmer, at for de Lærere, der ere lønede med kirkelige Indtægter, skulle disse beregnes til bestemte Beløb, og kun det, der manglede i den fulde Løn, skulde da være at udrede af Skolekassen. Udvalget har nu meent, at man, ligesom med Hensyn til Skolelærerne paa Landet, kunde tage en Bestemmelse om, at disse kirkelige Indtægter ikke bleve at fradrage fra den for disse Lærere bestemte Løn. Udvalget har vel seet, at det idetmindste med Hensyn til enkelte Steder kunde, naar der ikke var givet en anden Udvei, blive en for høj Løn, der derved vilde kunne fremkomme for enkelte Lærere; men, for saadanne Tilfælde, indeholder jo det følgende en Ret for vedkommende Minister til at udsætte denne Bestemmelsses Indtrædelse til en senere Tid, og derved er der altsaa taget Hensyn til de Tilfælde, hvor Bestemmelsen kunde have nogen Betænkelse. Udvalget har, hvilket vil sees af dets Forslag til en følgende Paragraph, søgt at faae disse kirkelige Indtægter i Fremtiden ved Vacancer fordeelte imellem flere af Lærerne saaledes, at den Tid, der paa Grund af de Forretninger, hvorfor disse Indtægter ere givne dem, fragaaer for Lærerne, kunde fordeles paa flere, og Ind-

tægten saaledes ogsaa blive større og derved tillige en Forbedring opnaaes for flere af Lærerne.

I 4de Stykke foreslaaes en lille Omændring. Der er i Udkastet bestemt, at, hvor der er flere end 2 Lærere, der kan den samlede Sum, som efter Paragraphens Bestemmelser skal udredes til Lærerne, fordeles paa anden Maade imellem disse. Udvalget mener, at Summen maatte kunne fordeles saaledes, at, hvor der var flere end 2 Lærere, vilde den ene erholde Maximum og den anden Minimum af den bestemte Løn; men for det overskydende Antal, altsaa det, som laa imellem den, som fik Maximum, og den, som fik Minimum, kunde Sæterne fordeles paa anden Maade saaledes, at der ikke nødvendigviis for dem blev et Maximum og et Minimum, men at Maximum noget kunde nedsættes og Minimum noget forhøies, saaledes at Lønnen derved blev gradeviis for dem, efterhaanden som de rykkede op.

Endelig foreslaaer Udvalget det sidste Stykke forandret saaledes, at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet ikke skal kunne nedsætte disse Lønninger, men blot forhøje dem med Borgerrepræsentationens Samtykke. Da det er givet, at der af Skolefondet kan ydes Understøttelse til saadanne Communer, for hvem det maatte være for besværligt at udrede de Byrder, som paalægges dem, har man troet, for det Tilfælde, at en saadan Commune skulde finde sig noget besværet ved at udrede de bestemte Lønninger, at det Tilskud, den skulde bidrage, i det Sted kunde ydes af Skolefondet, idet man har meent, at det ikke var ønskeligt, at Kjøbstadslærerne, der jo vistnok kunne siges at trænge endnu mere til en Forbedring i deres Kaaer end Landsbylærerne, skulde kunne udsættes for, at de her bestemte Lønninger kunde blive nedsatte. Som en Folge heraf, kan Udvalget ikke tiltræde det stillede Forslag af Rigsdagsmanden for Bornholm (N. F. Petersen), der jo gaaer ud paa at gjenindsætte Udkastets Bestemmelse om, at Ministeriet ogsaa skal kunne nedsætte de bestemte Lønninger.